

findes aftrykt i Betænkningen, viist, at der omkring paa de forskjellige Stationer vil blive opført Remiser til saamange Reserverlokomotiver, som det maa antages at være de, der kun under almindelige Omstændigheder vilde være nødvendige til at besørge Driften. Men det, som der er søgt Udvielse til ved Aarhus, er till de Lokomotiver, der skulde have i Depot, og tillige, at de, der staa i Depotet, ogsaa kunne underkastes Eftersyn, og at de Mangler, der muligvis under Driften kunne opstaa, kunne blive afhjulpne. Det er upaatvileligt, at dette lettest sker, hvor Maskinværkstederne ere, og forsaavidt man skulde sættes istand til at lade den Slags Foranstaltninger udføre paa flere Steder, vil det naturligvis medføre betydelig større Bekostning, end Tilfældet er her, hvor man har og tildels faar Værkstederne udvidede og har det nødvendige Personale ogsaa til den Slags Arbejder. Skulde man anlægge Værksteder paa flere Steder, er det ikke alene Værksteder men ogsaa Arbeidere og deslige, der kræves dertil, saa at i økonomisk Henseende maa det vistnok anses for upaatvilelig at være rigtigt, at man samler saamange af den Slags Ting som muligt paa et Sted, og da skjøner jeg ikke rettere, end at Aarhus er det Sted, som maa være det mest passende Sted for Jylland, idet det nu engang er et Centralpunkt, fra hvilket Jernbaner udgaa til forskjellige Sider mod Nord, Syd og ogsaa mod Vest. Jeg vil derfor anse det for rigtigt, at ogsaa Vindringsforslaget under Nr. 141 forkastes, fordi jeg ikke skjøner, at man opnaar Noget ved at vedtage det andet end i det Øieste, at man udsætter denne Bevilling et Aar længere og derved maasse afstedkommer Ulemper, som ellers vilde kunne forebygges. Jeg skal i det Væsentligste indskrænke mig hertil. Angaaende det sidste Vindringsforslag, der er stillet, og om hvilket hele Udvalget er enigt, og som gaar ud paa at yde Aaan til Hedekommuner, da anser jeg det ogsaa for at være rigtigt, at man kommer de Enkelte til Hjælp paa denne Maade, som her tilsigtes; men jeg anser det for rigtigt, som ogsaa er udtalt i Betænkningen, at disse Ublaane foregaa gennem Kommunerne og med deres Garanti; thi de ere istand til at have det nødvendige lokale Kjenndskab til de vedkommende Personer og vilde selvfølgelig derfor nok vide at varetage baade deres og Statens Interesser, som her falde sammen. At et større Beløb maasse i Tidernes Løb vil være ønskeligt ogsaa i den Henseende, anser jeg for meget rimeligt, men i ethvert Tilfælde er dette Beløb af 20,000 Kroner allerede Noget til en Begyndelse, og jeg antager ikke,

at det vil være rigtigt at gaa videre for det Første.

Bille: I Betænkningen er der under Nr. 259 fremsat forskjellige Bemærkninger vedrørende Jernbaneforhold. Disse Bemærkninger knytte sig vel ikke til noget positivt Vindringsforslag, men der synes dog at være Opfordring til at gaa lidt ind paa nogle Betragtninger, som det erede Udvalg — saavidt jeg har kunnet skjønne, er der Tale om Udvalget i dets Helhed — har anstillet. I Betænkningen henviser Udvalget til, hvad der i en tidligere Samling, nemlig Samlingen 1872—73, er af Finantsudvalget blevet udtalt i Anledning af et dengang foreliggende, til Finantsudvalget henvist Lovforslag angaaende Dobbeltspor paa Banen mellem Kjøbenhavn og Roskilde. Det er med endel Besvær lykkedes mig at faae fat i den paagældende Betænkning for 1872—73. Det maa have været et frugtbart Betænkningssaar, siden alle vore Exemplarer af Tillæg B ere borte fra Salen, saa at det har været nødvendigt at gjøre extra Foranstaltninger for at faae fat i den. (Winther: Den staaar herinde.) Nei, den staaar her netop ikke. Jeg har været rundt for at lede efter den, men den fandtes ikke. Ved at sammenligne den Betænkning, som blev afgiven i 1872—73, med de Udtalelser, som nu foreligge fra Finantsudvalget som en Gjentagelse af hine Udtalelser, er jeg bleven opmærksom paa nogle Afvigelser, som jeg tror, at der turde være Grund til at fremhæve. Det udtales iaar i al Almindelighed, at Finantsudvalget dengang i sin Betænkning har ytret sig med Hensyn til Reserverfondens Anvendelse saaledes „at større Formydelser af Banen med Tilbehør, saasom Skinner, Sveller, Lokomotiver, Vogne m. m. maa efter Udvalgets Anskuelse betragtes som Vedligeholdelse“, og dermed ophører Citatet. Men naar man ser efter i Betænkningen fra 1872—73, finder man der tilspiet nogle Ord, som ganske vist ikke ere uden deres bestemte Mening og Hensigt, nemlig følgende: „Vedligeholdelse, der i Reglen maa afholdes af Aarets Driftsoverskud.“ Disse Ord „i Reglen“ kunne dog vist ikke tilfældigvis være komne ind i Betænkningen for 1872—73, de maa ganske sikkert have en bestemt Mening, og den Mening, der maa tillægges dem, maa da være, at „i Reglen“ vilde Formydelser af Banens Tilbehør, saasom Skinner, Sveller, Lokomotiver, Vogne og deslige være at afholde af Aarets Driftsoverskud, men udenfor Reglen og undtagelsesvis maa de altsaa kunne afholdes af Reserverfonden. Dette er en ikke ganske uvæsentlig Forandring, og da det erede Finantsudvalg lægger saa stor Vægt paa, at dets Udtalelser faae deres praktiske Anvendelse i Livet, synes der at være al Opfordring til at holde meget skarpt paa, at man ikke siger Andet anden Gang, end man har sagt første Gang, forsaavidt man udtrykkelig beraaer sig paa, at det er sagt tid-